

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyně JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobce: **L. A.**
zastoupen JUDr. Emilem Flegelem, advokátem
se sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
se sídlem Žižkova 1882/57, 587 33 Jihlava

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 8. 2025, č. j. KUJI 73788/2025,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 8. 2025, č. j. KUJI 73788/2025, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 21 404,1 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a rozhodnutí správního orgánu

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce do rozhodnutí Městského úřadu Havlíčkův Brod (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 4. 7. 2025, č. j. MHB_DOP/3593/2025-12, a potvrdil jej. Uvedeným prvoinstančním správním rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení

§ 125c odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), z nedbalosti porušením § 5 odst. 2 písm. b) téhož zákona. Za to mu byla uložena pokuta 8 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč.

2. Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit tím, že jako řidič osobního vozidla tovární značky Peugeot Partner, registrační značky xx, byl pod vlivem alkoholu. Při silniční kontrole Policie ČR provedla dechovou zkoušku na alkohol pomocí přístroje Dräger, kterým byla v 5:59 hod. zjištěna hodnota 0,56 ‰ alkoholu. Při druhé dechové zkoušce v 6:05 hod. u něj byla naměřena hodnota 0,51 ‰ alkoholu. Po odečtu odchylky 0,24 ‰ (zohledňující faktory ovlivňující výsledek měření a jeho přepočet) z první provedené dechové zkoušky správní orgán prvního stupně prokázal žalobci minimální hodnotu 0,32 ‰ alkoholu.

II. Žalobní argumentace

3. Žalobce namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Žalovaný neodůvodnil, proč byl vzat v potaz pouze první výsledek dechové zkoušky, který byl pro žalobce méně příznivý.
4. Dále žalobce namítl nezákonnost napadeného rozhodnutí. Při volbě mezi více platnými výsledky orientační dechové zkoušky nelze za rozhodný brát výsledek s vyšší naměřenou hodnotou alkoholu, a to ani z důvodu, že k jeho změření došlo blíže době řízení. Mechanické upřednostnění dechové zkoušky, jež byla učiněna nejbližší po ukončení řízení vozidla, je zjevně nesprávné. Odkázal přitom na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2018, č. j. 2 As 154/2017-53 a Krajského soudu v Brně ze dne 20. 8. 2025, č. j. 33 A 35/2024-32.
5. V souladu se zásadou presumpce neviny a z ní vyplývající zásady in dubio pro reo je pro zjištění hladiny alkoholu v těle řidiče nutno vycházet z nižší naměřené hodnoty. Správní orgán prvního stupně však provedl odpočet 0,24 ‰ z první provedené dechové zkoušky, tj. z hodnoty 0,56 ‰ alkoholu. Dospěl tak k výsledné hodnotě 0,32 ‰ alkoholu, namísto aby provedl odpočet 0,24 ‰ z druhé provedené dechové zkoušky z nižší naměřené hodnoty 0,51 ‰ alkoholu a dospěl tak k výsledné hodnotě 0,27 ‰ alkoholu.
6. Na základě uvedeného nesprávného postupu, tak správní orgán prvního stupně zároveň věc nesprávně právně kvalifikoval. Žalobci tak bylo v důsledku rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu zaevidováno v evidenční kartě řidiče 6 bodů, ačkoliv mu žádné body zaevidovány být neměly, protože nepřesáhl hranici 0,3 ‰ alkoholu stanovenou bodem 1 přílohy k zákonu o silničním provozu.
7. Žalobce navrhl, aby soud napadené i prvostupňové rozhodnutí zrušil a žalovanému uložil povinnost nahradit mu náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
9. K žalobcem namítané judikatuře Nejvyššího správního soudu uvedl, že na věc nedopadá, neboť po změně právní úpravy již množství alkoholu nemá význam pro samotnou právní kvalifikaci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, nýbrž
Za správnost vyhotovení: R. V.

nanejvýš pro úvahu o uložení správním trestu. Naopak v době rozhodování Nejvyššího správního soudu se na základě naměřeného množství alkoholu lišila právní kvalifikace přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) a podle § 125c odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu.

10. Žalovaný má za to, že pro účely meritorního rozhodnutí obě naměřené hodnoty byly pozitivní a vykazující skutečnost, že se žalobce přestupku dle § 125c odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu dopustil. Zvolená hodnota neměla žádný vliv na právní kvalifikaci ani určení výše trestu, která byla určena při spodní hranici zákonem stanoveného rozpětí.
11. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Replika žalobce

12. Dne 4. 12. 2025 doručil žalobce krajskému soudu repliku k vyjádření žalovaného. V té poukázal na to, že v žalobě uvedená judikatura nebyla změněna ani překonána. Dále žalobce zdůraznil, že v případě prokázané hodnoty do 0,3 ‰ alkoholu mu žádné body do evidenční karty řidiče neměly být připsány. Nicméně vzhledem k nesprávnému určení zjištěné hladiny alkoholu mu bylo připsáno 6 bodů. Takový trest mu neměl být uložen.
13. Žalobce dále poukázal, že v důsledku záznamu 6 bodů v evidenční kartě řidiče by v případě potenciálního budoucího správního řízení tyto body byly hodnoceny v neprospěch žalobce jako přítěžující okolnost. Taktéž je tím žalobce vystaven vyššímu riziku vyhodování spojenému s blokací řidičského oprávnění. Před vydáním napadeného rozhodnutí neměl žalobce v registru řidičů evidovány žádné trestné body.

V. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen "s. ř. s."). Ve věci soud rozhodoval bez nařízení jednání za splnění podmínek § 51 odst. 1 s. ř. s. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
15. Žaloba je důvodná.

A. Skutkový stav

16. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že dne 14. 4. 2025 provedli policisté bezprostředně po zastavení vozidla s žalobcem v časovém rozmezí mezi 5:59. hod. a 6:05 hod. prokazatelně celkem dvě pozitivní orientační dechové zkoušky na alkohol s výsledky: 0,56 ‰ a 0,51 ‰ alkoholu v dechu, přičemž mezi pokusy byl zachován nezbytný minimální časový odstup pěti minut. Rozdíl naměřených hodnot nepřesáhl 10 %, proto další dechová zkouška nebyla zapotřebí a tyto výsledky se vzájemně potvrdily. Uvedený skutkový stav není mezi stranami sporný.

B. Právní posouzení

17. Soud se z povahy věci nejdříve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost nelze rozhodnutí vůbec meritorně přezkoumat. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů mimo jiné takové rozhodnutí, v němž

absentují úvahy správního orgánu, na základě nichž dospěl k závěru, který v rozhodnutí vyslovil. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76, publikované pod č. 1566/2008 Sb. NSS; všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). Žalobce spatřoval nepřezkoumatelnost rozhodnutí v tom, že žalovaný neodůvodnil, proč odchylku 0,24 ‰ odečítal z vyšší naměřené hodnoty, přičemž výsledek činil hodnotu 0,32 ‰, kterou vzal za prokázanou.

18. Krajský soud neshledal, že by v napadeném rozhodnutí žalovaný neosvětlil, z jakého důvodu takto postupoval. Na straně 4 napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že s naměřenou hodnotou 0,56 ‰ pracoval na základě toho, že byla naměřena blíže k době, kdy žalobce řídil motorové vozidlo.
19. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné, posoudil krajský soud námitku nezákonnosti uvedeného postupu žalovaného. Tuto námitku krajský soud shledal důvodnou. Podle názoru rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu uvedeného v usnesení ze dne 17. 4. 2018, č. j. 2 As 154/2017-44, a v na něm navazujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2018, č. j. 2 As 154/2017-53, v případě dvou výsledků dechové zkoušky, které se neliší o více než 10 % naměřené hodnoty, je nutné v souladu se zásadou in dubio pro reo vzít v potaz výsledek, který je pro přestupce příznivější.
20. Soud přisvědčil žalobci i v tom, že uvedené pochybení nebylo bez významu. Je sice pravdou, že samotný přestupek podle § 125c odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu je vymezen obecně jako řízení bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou je ještě řidič pod vlivem alkoholu, a pro samotnou právní kvalifikaci není rozhodné, zda se odchylka odečetla od vyšší či nižší naměřené pozitivní hodnoty, nicméně překročení hranice 0,3 ‰ je z hlediska zákona o silničním provozu zásadní.
21. Zákonná úprava bodového hodnocení řidičů v příloze zákona o silničním provozu spojuje záznam 6 bodů s tím, že zjištěný obsah alkoholu u řidiče je vyšší než 0,3 ‰ (viz bod 1 uvedené přílohy). Otázka, zda byla u žalobce prokázána hodnota alkoholu vyšší než 0,3 ‰, tak měla přímý dopad do jeho právní sféry. Námitka žalovaného, že množství alkoholu může mít vliv pouze na výši sankce, proto není přesvědčivá. Již z textu přílohy zákona o silničním provozu plyne, že překročení hranice 0,3 ‰ je relevantní i pro bodové hodnocení řidiče. Nadto judikatura Nejvyššího správního soudu dovodila, že záznam bodů v registru řidičů má povahu trestu ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55). Ani z tohoto pohledu tedy nelze význam správního určení zjištěné hladiny alkoholu bagatelizovat.
22. Rozhodnutí správních orgánů jsou tak nezákonná, neboť vycházejí z mechanického a judikaturou překonaného předpokladu, že rozhodná je automaticky první nebo vyšší naměřená hodnota pozitivní orientační dechové zkoušky.

VI. Závěr a náklady řízení

Za správnost vyhotovení: R. V.

23. Soud na základě výše uvedených námitek shledal žalobu důvodnou, a proto napadené rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. Současně soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V dalším řízení se žalovaný bude zabývat množstvím naměřeného alkoholu v dechu žalobce a z naměřených hodnot stanoví výslednou hodnotu, která je pro žalobce příznivější v souladu se zásadou in dubio pro reo.
24. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci byl úspěšný žalobce, má proto právo na náhradu nákladů řízení. Ty sestávají z nákladů za právní zastoupení za 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a repliky) po 4 620 Kč za úkon a souvisejících režijních paušálů v celkové výši 1 350 Kč (3 x 450 Kč) dle § 7 bod 5., § 9 odst. 5 a § 13 odst. 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), celkem tedy 15 210 Kč, vše zvýšeno o částku 3 194,1 Kč odpovídající 21 % DPH. Dále žalobce uhradil soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Soud proto výrokem II. uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci prokázané náklady soudního řízení ve výši 21 404,1 Kč, a to k rukám jeho zástupce, který je advokátem (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů za použití § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 26. května 2026

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: R. V.

